

M U N I
S C I

Benoît Challand - 1989, Contested Memories and the Shifting Cognitive Maps of Europe

Geografie času

Veronika Kotýnková Krotká

Otázky k přípravě

- Jakou disciplínu text rozvíjí?
- Jakým způsobem se článek vztahuje k času a prostoru?
- Jaké jsou cíle článku, co se snaží říct?
- Jakým způsobem argumentuje?
- Jaké koncepty užívá?
- Vůči čemu se vymezuje?
- Jakým způsobem se článek vztahuje k některému z předešlých textů?

Další otázky

- Lze tyto teorie či koncepty převést i na jiná měřítka?
- Jaké jsou další příklady allochronismu?
- Mohou být rozdíly mezi státy způsobené i jinými faktory než jen historickým vývojem?
- Kromě Evropy, v jakých částech světa může dojít k rozdílnému vnímání času mezi relativně blízkými regiony?
- Řadíte Českou republiku více k západním nebo východním státům? Proč zrovna tam? A proč je to důležité?
- Jaká by mohla být kritika současného článku?
- Mění se dle vás vnímání rozdělení Evropy na východ a západ s časem?

Další otázky

- Jsou více přijímány západoevropské myšlenky?
- Jsou utvářeny rozdíly mezi východní a západní Evropou i v současnosti bez ohledu na historický vývoj?
Např. nějaké současné trendy?
- Jaké mohou být výhody a nevýhody prosazování jednotné evropské historie a identity?
- Jak se samotný člověk může ocitnout v heterochronii, kdy?
- Je díky odlišnému vnímání kolektivních traumat rozdíl mezi pohledem západní a střední a východní Evropy na válku na Ukrajině?

Shrnutí text

- Text se řadí na základě teoretických východisek a diskuse, kam přispívá, mezi antropologické/sociologické text
- Zkoumá roli kolektivní paměti při tvorbě evropské identity, poukazuje na různou historickou zkušenosti Západní a Východní Evropy, která se promítá do toho, jak se evropská identita tvoří
- Poukazuje na potřebu tuto rozdílnou historickou zkušenost rozeznat, ale varuje před její „heirarchizací“
 - tedy abychom jednu označovali za více či méně vyspělou
- K tomu využívá koncepty:
 - Allochromismus - je definován jako snaha umístit nějakou skupinu do rozdílné časové úroveň, než je referenční skupin. Allochronism tak indikuje „othering“ daných skupin.
 - Heterochronie - kombinací allochronismu a heteronormativity se pojí do termínu heterochrony (heterochronie) - popisuje situaci, kdy dané skupiny nejsou schopny vybrat kognitivní prostředky, aby chápali sami sebe v důsledku umístění do odlišné časové lokality – jako například, nebýt „dostatečně“ moderní, nebýt dostatečně „pozápadnění“.

Shrnutí textu

- V rámci identity EU, je allochronismus vyjádřen ve vztahu k „vyspělým“ demokraciím – a k těm „méně“ vyspělým, k těm, co jsou ještě mladé, nevyspělé a potřebují na sobě pracovat, aby dospěly.
- Heterochronie se tak stává označením kognitivní asymetrie vztahu mezi jednotlivými skupinami, v tomto případě mezi západní a východní Evropou. Tato allochronie tak tvoří skryté hierarchické vztahy.
- Je tak nutno uznat, že každý stát má jinou „contemporaneity“, a tudíž nelze stavět pouze na jedné z nich.
- Poukazuje na podobu moci, která skrze umístění do jiné časovosti hierarchizuje.
- Celkový problém západních společností je v tom, že staví svou identitu ve vztahu – vymezení samo sebe vůči druhému, přičemž ten druhý je mnohdy méně vyvinutý.